

786
பிஸ்மில்லாஹிற்ரஹம்மானீற்ரஹமි.

திருப்பாலைக்குடி
பக்கீர் மஸ்தானைலி பேரில்.

அன்பு ததுப்பிப் பாடிய

அலங்காரச்சிந்து.

பாலையம்பட்டி கண்ணன் துதிலக
ஷ. பொயிலா தாவரவர்கள் இயற்றியது.

நாட்டரசன்கோட்டை,
மீறுப்பிள்ளை ரூவுத்தர் குமார்
மதார்வூர் ரூவுத்தர் பொருளுதவி கொண்டு,

V. A. சந்தரத்தேவர் அவர்களால்

அருப்புக்கோட்டை

ட்டா பிரின்டிங் பிரஸில்

திப்பித்தது.

458

N31
186169

1931

| அண 2.

பிஸ்மில்லா ஹி ரஹ்மானீ ரஹ்மான்.

திருப்பாலைக்குடி,

பக்கீர்மஸ்தா னெலி பேரி ல்
அன்பு ததும்பிப் பாடிய
அலங்காரச் சிந்து.

காட்டு

காப்பு.

பொன்னம்சேர் நம்புதானோப் புகழ்பெருகும் நகரமதிற் புணிதான்
நன்மலர்சேர் திருப்பாலைக்குடியதனில் நலம்பெருகும்
சின்யம்சேர் மக்மதியர் ரூத்திற் ரூண்றி
கீர்த்திபெறும் பக்கீர்மஸ்தானெவிகளிரு திருவடியைத்தியானம்செய்வோம்

காவடிச் சிந்து வர்ண மெட்டு.

ஆண்:—ஏன்னல் சினோவுற்றதிருப்பாலைக் குட
நன்னகர் மகினம் இதைப்போலை இளம்
நஞ்சகயமே பார்த்தரியாதாலே இன்று
நாமிருப்பேரு மகிழ்ச்சு தாமதமில்லாதுகந்து
செல்வோம் துயர் சொல்வோம்

பெண்:—சிங்காரமாரனே என் தோழா என்னைத்
தேடிமனைந்த மணவாளா நான்
செப்பும் பொழி ஒப்பிடுக்குண்ணா அந்த
திருப்பாலைக்குடிதனில் விருப்புடன் வந்தவர்யார்
சித்தரோ அல்லது முத்தரோ

ஆண்:—சித்தர் முத்தர் கார்த்தரவராகும் தினம்
கியானம் புரிச்தால் துயர்போகும் இன்னும்
கேஷவா பங்களூமெலாகும் இந்தத்
திக்கிழுள்ளோர்தான் துதிக்கும் பக்கீர்மஸ்தானெலையருள்
பெருகும் பாவம் குருகும்

பெண்:—பாவம் கற்றுங் கருங்காதன் இந்தப்
பாரினி வவதரித்த நீதன் இளம்
பருவத்தில் ஞானமுற்ற போதன் எங்கும்
பாலைசேலை சூழுக்கிருப் பாலைக்குடியி ஸமர்த்த
கேஷாதி நன்றி சிதி

ஆண்:—நீதி சீர்மஸ்தியர் குலமே அவர்
 நின்றதிருப் பாலைக்குடி த்தலமே இந்த
 நீனிலத்தில் யாபேருக்கும் நலமே தர
 நிகரில்லா யோகப்யாசம ஜெகமதி லெபுரிந்த
 ஸாது இவரிற்கு ரேது

பெண்:—ஓதுவடிதண்ண சுமாரா நாலும்
 உண்ணுடனே தான்வருவேண் தீரா திளம்
 உத்தமர் மகிழுமங்காரா இப்போ
 உடுத்தப்பட்டாடை எனக்கெடுத்துக்கொடுக்க வேணும்
 துரையே சொன்னேன் முறையே

ஆண்:—டட்டுடனே ஜயினுகில்க்கு உலகில்
 பக்தியுள்ளமாதர்களுக்கெதர்க்கு வெண்டாம்
 பனுக்கும் குலுக்கும் யுகமினுக்கும் இந்தப்
 பாரிலிவள்வேசையென்று கூறிடுவார்வேவேயுனக்
 கெடுத்துத் தாரே நுடித்து.

பெண்:—வேவேபூடவை பொருந்தாது ஏந்தன்
 வேந்தரே இம்மொழி சொல்வதேது கிறு
 மெல்லிநான் மனமகிழப்போது ஒரு
 மேகவர்னச்சேலையின்மேல் தாகமுற்றேனந்தன்
 மனநினைவா சொந்தக் கணவா

ஆண்:—சொந்தக்கணவனந்தன் சொல்லுப் போலே
 தோகையரே ஓர் நிலையில் நில்லு கெட்ட
 சொகுசப்புடவை வெண்டாம் தள்ளு முன்னுள்
 சொந்தமாய்ப் பாட்டிகட்டின இந்தநாட்டில் நெய்தறுளக்
 கண்டாங்கி தாரேன் வாங்கி

பெண்:—வாங்கிக்கொடிப்பதுடன் மன்னு ஒரு
 மனுஷாரவுக்கைவேண்டு மின்னுள் மன
 வருத்தமுண்டாகுமோ நான் சொன்னால் மஞ்சள்
 மாலை நோங்குளித்துச் சாலைவழிநடப்போடு
 நாதா மகிழ் விடோதா

ஆண்:—மஞ்சட்குளித்துயலர் சூட்டி உதன்
 மனுஷாரவுக்கைதனைப் பூட்டிச் சாலை
 மார்க்கட் நடாத்தாலிந்த நாட்டி அன்ன
 மாதர்சிலாரடாடவரும் தீதுகுறியே நைக்கப்பார்
 மறிலே சொர்னக் குழில்

பக்கீர்மஸ்தாலைவி அலங்காரச்சிந்து.

பெண்:—சொர்ணமயமாய் விளங்குஞ்ஜோகி முன்செய்
 துயரமகற்ற வந்தயேயாகி நல்ல
 குஞ்சம் சேறியறிகிலேகி தனிந்
 தொன்றுது வணங்குவோர்க்குப் பழுதில்லா முத்தி தரு
 வாரா சொல்வாய் தீரா

ஆண்:—முத்திகொடுப்பார் மணமிகவே மகிழ்ர்து
 முத்தமிட நமக்காண்பெண் மகடேவ தருவார்
 மெல்லியேகள் பாக்கியங்கள் பெறவே நல்ல
 மேலான நவ்ஞாலறிந்த கோலாகலரூம் கருமீன்
 யழிப்பார் தய ரொழிப்பார்

பெண்:—அப்படியானால்த்தாங்கள் வருதி போலே
 ஆசைமங்கு நான்வருவேன் கருதி வேறு
 அட்டி இல்லை இல்லை இது யுறதி அந்த
 ஆதாரப் பொருளினிரு பாதாரங்தனைத்துதிடப்
 தெப்படி சொல் முறைப்படி

ஆண்:—துதிக்கும் விதமதனை நானே இங்கு
 சொல்லிவாரேன் கேட்டிடுசெங்கேதனே அந்தத்
 தூயேஜாதிமா மகானைத்தானே நின்று
 தோத்திரம்புரியச் செம்பில்த் தீர்த்தமது கொண்டுவர்து
 துதிப்பாய் மனக் கதிப்பாய்.

பெண்:—மனதிற் தியானமுற்ற பேரூம் இந்த
 மானிலத்திலுற்றபிபரியோரும் கொஞ்சம்
 மாசில்லா விஜிதரக் கவியோரும் தனம்
 வந்துகந்து சிந்தைதனிற் சந்தோஷங்கொண்டாடுகின்
 கண்காட்சி கண்டேன் மாட்சி

ஆண்:—காட்சி மிகும் புண்ணியர்கள் கோடி நாறு
 நாதவழிக்கப்பார் விருந்தோடி சிலர்
 கால்நடையதாய் வருவார்கூடி வந்து
 கண்டு தெரிசித்தவர்க்கு ஏன்றுங்குறைவில்லாத
 சிலாக்யம் பெற்றூர் பாக்யம்

பெண்:—பாக்கியமிகுந்த எந்தன் சாமி ஞானம்
 பார்த்துத் தெளிந்த சுகவாமி நல்ல
 பக்தியுள்ளோர் நேசங்கொள்ளும் தேமி அந்தப்
 பக்கீர்மஸ்தான் தன்மகிலம் இக்கணமின்னமுஞ்சொல்ல
 வேணும் அல்பு காணும்

சந்தக் கும்மி மெட்டும் மகுடமும்.

ஆண்:—சோல்லுவேண் கேளடிமானே நெறி முறை தவாாத
சோலைக்கிளியே நல்லருமை திருப்
பாலைக்குடி மகாண் பெருமை தனிச்
சோந்தமூடன் சிந்தை தனிலெந்தனேரமுங் துதித்திட
வந்த இனி கோய்களறு வீம

பெண்:—வந்தபினி கோய்களுந்தான் பொடிபடும்படி யென்ன
மாயமருங்குண்டோ அங்கே எந்தன்
மன்னவரே நல்ல சங்கை யுள்ள
மதியாம் மகமதியர் குலமணியாமதிபதி யெனும்மகான்
வந்து வளர்ந்த மூறைக்கே

ஆண்:—வந்துவளர்ந்த நகரமது மகிதலடிபுகம்
மாக்ஷிமிகும் நம்புதானை தனிற்
காக்ஷிபெற வுற்றதாலே நயினூர்
மரைக்காரவர் தவத்தா வவதாதித்தாரதினிமரிசை யுடன்
நங்கையே கேட்பாயிவ்வேலோ

பெண்:—தாளோவாழை சூழும் பாலைநகரதனிவீலவளர்
தாஸன் பொயிலான் சோல்ப் பாட்டுப் பாடிச்
சற்குணத்தை நிலைகாட்டி எங்கும்
சந்தக்குமி இந்தப்படி விந்தைதரு மெனவரிந்தேனே
சாமியே தாங்கள் சோற்கெட்டு

ஆண்:—வேட்டுடனே பெமாதாழும்நாகசங்களும்
மெல்லியே அவ்விடத்தேது மற்ற
வேடிக்கைகள் கிடையாது நல்ல
வேதப் பிரபல்யத் திருவான் சுய ஜெய ஜோதியை
வேண்டித் துகிப்பா யிப்போது

பெண்:—வேண்டித் துதித்தேனிப் பாண்டித்தலம் நலம்பிபரும்படி
வேண்டுமன்றோ அந்தச்சாது வந்தார்
மேதினி தன்னிலிப்போது அந்த
வேந்தர் தரும் தீர்த்தம் சந்தோஷமூடன் வைத்திருப்பவர்
யார்க்குமே சோல்லக் கூடாது

ஆண்:—சோல்லக்கூடாதென்ற சொன்னுயிங் கதையரித்திட,த
தோகையே வேண்டும் பிரார்த்தம் முற்றோர்க்
காகையானுமூடத் தீர்த்தம் சிறு
செம்பது நிறம்பும்படி யண்பு மிகுந்தவரிடந்தரும்
தேனே பீதாபா ரோதர்த்தம்

பெண்:—தீர்த்தமகுத்துவத்தாலே திரும் பிணிகளைச்
சேயியை நான்கையற்ற இந்த
தேசத்தில் யாப்பர்க்குஞ் தெரிய மன்னு
செப்பிடுவீசிப்புவியி லொப்பும்படி மகிழ்வல்லவர்
தேவ்மாரிபோல்க் கவிசொரிய

ஆண்:—திரும் கை கால்வலி காய்ச்சல்பெரும் குருமவளீகள்
தேடிவந்த குஷ்டரோகம் பணிதர்
தேகத்திலுள்ள நீர் மேகம் அன்னும்
தேளரணை ழரான்கடியாலே மிகப்பறதவித்தவர்
சென்றுலுடன் தீர்த்துபோகும்

பெண்:—தீர்நூடன் நட்டுவக்காவிசெய்யான் விஷமுள்ள
ஜெந்துவண்டுகட்டும் சுருக்கா விஷ
தீர்க்கு மருந்தங்கொன்றிருக்கா அந்த
திருப்பாலைக்குடி மஸ்தான் விருப்போடருள் பிரசாதத்தைச்
சீமானைதீட்டவா சுருக்கா

ஆண்:—தேடிநடந்து திருப்பாலைக்குடிகள் உளம் இதோ
தேவியே பூர்த்திடத்தானே எங்கும்
செல்லுவோம்வாடி செந்தேனே திரும்
திருமூம் மகமதியர் குழம்புகழும் பாட்டிசைதவராமற்
செப்புவேன் கெட்பா யென்மானை

தங்கரத்தினை (மெட்டு)

ஆண்:—செப்புவேன் கேள்டி நீ தேனேவிகஜிதமே
இப்புனியில் பக்கிர்மஸ்தான் இல்லறஞானியல்ல அவர்
இன்பழுடனைல்லாவாவிகபர மானதல்லோ

பெண்:—செல்லுமுடன் வாழ்த்துவரும் சீர்த்திசேர்மகமதியர்
சொல்லுருதி யுள்ளவரா என் சவாமிசிங்காரா
அவர்கள் நொழுஞ்சும் தெய்வமல்லாதானு சுருணைக்காரா

ஆண்:—அல்லா அவர்களுக்கு ஆதாவுகானிருக்கப்பட்டு
பொல்லாப் பிணிகளைல்லாம் 186169 வைபை சிங்காரி
அன்னும் சொல்லாமலோடு யென்று துதித்திடுவாய்கோரி

பெண்:—சொல்லாமலே பிணிகள் துலைதூங்மோடுமென்றீர்.
அல்லாதனைத் துதித்து என் சூதசக் சிங்க
இங்கு அருள்ளடந்த தாருமுண்டை அழுகுள்ளமாரா

ஆண்:—அருள்ளடந்த குடும்பிகளை ஆரணங்கே சொல்லுகிறன்
பெர்ருளா யறிந்திடுவாய் பூவையரை கிளியை இந்த
நூதலத்திற் பக்கிர்மஸ்தான் புண்ணிய பேஞ்சரி

பெண்:—அரிச்தேனவர்மகிழமை ஆசையுள்ள நேசமன்ன
 சொரிச்தேதேன் கசிச்தருகிடும் சோலைசூழும்கலசீமே
 பெறஅரிந்தோர் துதிச்கும்திருப் பாகைக்குடித்தலமே

ஆண்:—திருப்பாலைஞ்னகரம் சித்திமுத்தி பெற்றதிரம்
 விருப்போடுதான்துதித்தால் மெல்லி யெசிங்காரி
 தொல்லைவினைதீர்க்கும் எல்லவரம் வேண்டியவாய்கோரி

பெண்:—வேண்டியவரும் மாந்தருக்கும் மேதினியில்யாபேருக்கும்
 ஆண்டிஜோசி சங்கமற்கும் ஆதாசமானபிதா
 யஸ்தான் ஆனந்தத்தைத்தானுரைத்திடும் அன்பரீநீர்தான்சதா

ஆண்:—சதாஅரூந்தவத்தோர் தருமதெறியில்த் திறத்தோர்
 மதாருஸாகிபுக்கேன் மணிச்சட்டமணியே வந்த
 மாயப்பினிதீர்க்கா தொரு வஞ்சகபைதினியே

பெண்:—மதாருஸாகிபென்று மன்னவரேசூல்வக்தீர்
 அதாரவருநீரது ஆசைக்கண்ணள்ளா எனக்கு
 அதன்விபரம் விளங்கும்படி நீரஷாய்குண்ணா

ஆண்:—அதுவிபரம் ராட்டரசன் ஆண்டுவரும் கோட்டையிலே
 புதுவளைவிற் தானிருக்கார் பூஞ்சிகாடியேயிலே
 அவர்பினியகற்ற மருந்தில்லாது போற்றகிராறூயிலே

பெண்:—மருந்தேது ஜோஷியர்கள் வைத்தியர்னிங்கேயேது
 விருந்தணமுக்கும் பக்கீர்மஸ்தான் விஞ்சை நிரஞ்சனைமே அவர்
 விடுதேடிப்பொனுர்ப் பினிவிரவிலகன்றுமே

ஆண்:—விஞ்சையறிந்தவராம் அவர் மேனுட்டு வைத்தியராம்
 பஞ்சைகளைக்கார்க்கும்மகான் பாதப்பணிந்திடுவோம்
 இர்தப்பாரில் மதாரஸாகிபையும் கூட்டுரட்டிடுவோம்

பெண்:—கூட்டுரட்டிடுவோம் கொற்றவரே யென கணவா
 பூட்டியதோர் தங்கநகைகளைப் பூமவரை மணமே
 வைத்துப்பொருளதிகம் வாங்கவேண்டும் பூர்த்தியோடின்கனமே

ஆண்:—பூர்த்திமனதுடையோர் புண்ணியறநவடையோர்
 பார்த்திபர்போல் மதாரஸாகிபு பாவலர் தானுருந்து
 பொருள்பணத்துக்கென்ன பஞ்சமுன்டோ பானவயரேநிறுத்து

பெண்:—பொருநநாவி செய்யும்தப் புண்ணியறைத் தானமைத்து
 அருள்கொடுக்கும் ஆண்டவர் தன் னல்யம் தேடிடுவோம்
 பின்னும்தருவானமீட்டாருக்கு டிக்கட் வாங்கிடுவோம்

பக்கீர்மஸ்தானேவி அலங்காரச்சிந்து.

ஆண்:—மோட்டார் கையில் தெட்டமுட்டு கூடுதல்
நாட்டார்க்கரத்தாரும் நாகரிக்குயிலே
அங்கு வலம்பெறவே கூடிவாரார் நாதுஷாத்தெண்மயிலே

பெண்:—நகரமதிற்சிறந்த நாட்டாரசன் கோட்டையில்லாம்
அகங்குளிரும் மதார்ஸாகிபுக் கன்புக்கூடத்திடமா
பின்னி ஆகன்றுங்கு இன்றே கோப் துவ்பஞ்சுலைக்கும்

ஆண்:—இன்றுடனேதானவர்க்கு ஏற்பட்ட வியாதியெல்லாம்
சென்றுவிடு மச்சமில்லை என் தித்திக்கும் செங்கரும்பே
அவர் திடகார்த்தமாவாரடி என் பிச்சிமலரரும்பே

பெண்:—பிச்சிமலரரும்பே பேரின்பத்தின் சாகரமே
உச்சிதக்கட்டாணிமுத்தே என் உத்தமரேகணவ
நாமள் உகந்தங்கு நீராடப்பொய்கை உண்டுமோசொல்நினைவாய்

ஆண்:—நீராடப் பொய்கையுண்டும் நீலக்கருங்குயிலே
போராடவேண்டாமடி என் பூவையிரே கதிப்பாய்
யாந்தர் போயிறங்கிப்பொய்கையில்மனப்பூர்த்தியுடன்குளிப்பார்

பெண்:—போராடவுந்தேனன்று கூருதிரென்கணவா
மாராத்தயரங்கொண்டு மன்னவரே துரையே
பெண்கள் மலடாகி நிற்பதென்ன மர்மமேதோ தெரியேன்

ஆண்:—மர்மமது இன்னதென்று மாதாசே நானறியேன்
தர்மமுள்ள பக்கீர்மஸ்தான் தந்த கனித்திரத்தால்
காப்பம் தான்ஜெனித்ததென்று சிலர் தாஷ்லக்மோடைரத்தார்

பெண்:—திரத்தில் மிகுந்தகனி தேசமதிலெங்கக்கனி
வசத்தில் மிகுந்தனந்தன் மன்னவரே துரையே
அதின் வகையிபரமின்னதென்று முங்கிடுவாய் நிறையே

ஆண்:—எந்தக்கனியெனவே ஏந்திழையே கேட்கவந்தாய்
சொந்தமகான் தந்தகனி துலங்கிலுமிச்சங்கல
தீர்த்தத் தோடதைனத்தான்புசிக்கச் சுதன் பெருவார்களில்

பெண்:—சுதருடன் பாக்கியங்கள் துலங்குந்திருப்பாலைகர்
அதன்மகிமைதனைப்பாட ஆசைச்சிங்க
அங்கு யாரைக்கூடக்கூட்டிச்செல்வோம் அழகுள்ளா

ஆண்:—கூட்டி நடப்பவரைக் கோமளமே சொல்லுகிறேன்
பாட்டி ற்சிறந்தபயில்வான் பாவலர் சுந்த
இந்த நாட்டிலெங்கும் கிணாதிபெற்ற தாலவர்சொல்த்திறட

பின்:—சொல்ததீசமுள்ளவரும் துவங்குக்கவில்லவரும்
என்ப்பிரமாணமெனும் என்னாருமைக் கணவா
குற்றம் எடுப்பதுண்டோ அவரிடத்தி வியப்பிசீர்சிவீவா

ஆன்:—இயம்புவேன் கேளாதிநி ஏந்திமழீயபெண்மயிலை
ஜெயம்பெற்ற இந்தியங்குலத் திவாகநவமணியாம்
ஞானம் தெரிந்தறிந்தோர் தாண்புகழுமீம் அந்தாந்மணியாம்

பெண்:—நன்மணி யோசையைப் போல் நாடெ.ந்துமிகுதொனிக்கும்
கண்மணிசுந்தரத்தேவையைக் காதலரேகூடக்
கூட்டிக் காக்கியெறக்கெல்லோம் சிந்து தவிகளிசொடா

ஆன்:—பாட்டில் சிறந்தசுர்தரம் பாலகண்சொல்லுவாக்கியத்தை
காட்டில் வாழ்வன்னினங்களும் கண்டு ரீங்காரம்பாடும்
—பின்னும் கானமயில் காவில் மகிழ் கொண்டாக் கணக்குடும்

பெண்:—வண்டீங்காரமது வனத்துக்குள்த்தான்தொனிக்கும்
குண்டிப்பாங்க கொண்ட தோட்டாவிஷயா
சுந்தரம்குரந்திருநியின்மகிழமசொல்வீர்குப்பிட்டைஞ்சியாள்

ஆன்:—அழியார்க்கடியவண்டி அழுகு குறல் வாய்த்தவைண்டி
தடியடிதன்மனத்தோர் தங்ககளஞ்சியீமை
அவர் தனமைகள்டால் நேசமாவார் தானிது நிகையீமை

பெண்:—நேசவிகவாசகருக்கும் நினிலத்தில் யாபேருக்கும்
தாசன்பொயிலான் தமிழ் சுந்தக்குமிகிதொனிக்கும்
இந்தத் தாலமீதில் யாபேருக்கும் சர்க்கரைபோனினிக்கும்

ஆன்:—சர்க்கரைப்பந்தலிலே தனித்தெலும் சார்க்கத்துப்போல்
மிக்குபகம் சுந்தரம்சொல் குர லோசை பரிபனிக்கும்
இந்த மேதினியில் யாபேருக்கும் மேன்மையதுஞ்ஜனிக்குப்

பெண்:—மேன்மைபதுனினங்கும் சேவதாந்தமுந்துலங்கும்
நான்மரை ஞானத்தியான நாதர்மகிழ் வாழி
பாடி நலம்பெறவெ சொல்லேவாம் ஏந்தன் நாதரையின்னீரில்

ஆன்:—வாழிவாழிவாழியடி மகாங்சித்தர் தான்வாழி
வேள்விசெய்யும் பக்கீர்பஸ்த்தான் மிக்குப்புவாழி
எங்கும் விளங்கும்மகமதியர்குலம் தலங்கிடவோழி

ஈன்:—மதுவிற்சிறந்தங்லூர் மாக்கிசே ராபுபுக்கோட்டை
நீதிசேர் பிரிண்டிங்பிரஸ் நேசர்களும் வாழி
பேசகம்போல் திபுனரெனும் சினிப்பாண்மயன்வாக்கித் தமக்குவாழி
கூபம்! கூபம்! கூபம்!!!